

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobců: **a) Ing. M. M., b) PhMr. I. M.**, oba zastoupeni Mgr. Andrejem Lokajíčkem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2019, č. j. MMB/0054167/2019, sp. zn. OUSR/MMB/0015268/2019/4, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 9. 2019, č. j. 30 A 70/2019-48,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před správními orgány

[1] Jádrem sporu v projednávané věci je otázka přípustnosti žaloby proti rozhodnutí o odvolání, kterým bylo účastníkům územního řízení pravomocně odepřeno pořízení kopie dokumentace ke stavbě ze správního spisu.

[2] Úřad městské části města Brna, Brno-střed („stavební úřad“) usnesením ze dne 12. 12. 2018, č. j. MCBS/2018/0212502/PLEA, odepřel žalobcům (též účastníkům územního řízení) pořízení kopie projektové dokumentace, která je přílohou a podkladem v územním řízení o umístění stavby s názvem „Polyfunkční dům Brno – H.“ na pozemku par. č. X, X, v k. ú. S. B., obec B. Stavební úřad uvedl, že zástupce žalobců nesplnil podmínku stanovenou v § 168 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), podle něhož lze kopie poskytnout jen se souhlasem toho, kdo dokumentaci pořídil, případně se souhlasem vlastníka stavby, jíž se dokumentace týká.

[3] Odvolání, v němž žalobci argumentovali mj. rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2013, č. j. 5 A 241/2011-69, č. 3018/2014 Sb. NSS, žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a usnesení stavebního úřadu potvrdil. Žalovaný své posouzení opřel mj. o konkurenční názor místně příslušného správního soudu obsažený v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 6. 2017, č. j. 29 A 107/2015-86.

II. Posouzení věci krajským soudem

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci žalobu, kterou Krajský soud v Brně v záhlaví označeným usnesením odmítl.

[5] Krajský soud poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 4. 6. 2010, č. j. 5 As 75/2009-78, ze dne 20. 7. 2011, č. j. 1 Aps 1/2011-101, a ze dne 21. 12. 2011, č. j. 1 As 112/2011-100), z nichž vyplývá, že proti nezákonnému odepření vydání kopií ze spisu je účastník řízení oprávněn brojit žalobou proti konečnému rozhodnutí ve správním řízení. V rámci přezkumu finálního rozhodnutí soud následně přezkoumá, zda došlo k vadě řízení před správním orgánem, resp. zda tato vada mohla mít vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci. Žalobci jsou účastníky územního řízení, v jehož rámci bylo vydáno napadené rozhodnutí o neumožnění pořízení kopií projektové dokumentace. Krajský soud proto uzavřel, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí procesní povahy, proti němuž není žaloba podle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. přípustná.

III. Obsah kasační stížnosti

[6] Proti usnesení krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žaloby podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a domáhají se jeho zrušení.

[7] Stěžovatelé poukazují na skutečnost, že v mezidobí Nejvyšší správní soud již spornou otázku práva účastníka řízení pořídit kopie projektové dokumentace vyřešil, a to rozsudkem ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 256/2017-48, č. 3926/2019 Sb. NSS. Je proto zřejmé, že postup stavebního úřadu byl nezákonný. Stavební úřad měl posoudit, za jakým účelem stěžovatelé žádají pořízení fotokopií projektové dokumentace. Vzhledem k tomu, že účelem byla snaha o kontrolu veřejné moci a ověření postupu stavebního úřadu, nikoli snaha „obohatit se na duševním vlastnictví“, měl stavební úřad pořízení fotokopií umožnit.

[8] Stěžovatelé považují za nezbytné mít v průběhu správního řízení možnost sledovat vývoj obsahu projektové dokumentace, zda jsou či nejsou zapracovány připomínky jiných účastníků správního řízení, zda nedochází k nedůvodným změnám projektové dokumentace a jaký případný nový dopad mohou mít do práv stěžovatelů. Tato práva účastníků, tedy i kontrolu činnosti veřejné moci, nelze vykonat bez možnosti porovnat projektovou dokumentaci s její podobou ofocenou ze spisu při dřívějším nahlížení. Stěžovatelé měli zájem nahlédnout do správního spisu a pořídit kopii projektové dokumentace z důvodu ochrany svých práv. Pouze účastník, který je seznámen se správním spisem, zná jeho obsah a ideálně si vede svůj „domácký správní spis“, je rovnocenným partnerem správního orgánu a je schopen zhodnotit správnost a zákonnost vedeného správního řízení. Z hlediska principů správního práva je proto nezbytné, aby jakýkoli účastník měl možnost kvalifikovaně hájit svá práva, kontrolovat výkon veřejné moci a vést si svůj „domácký správní spis“. Ochrana tohoto práva nezávislým soudem by neměla být odvislá od toho, zda správní orgán meritorně ve věci rozhodne či nikoli (např. může dojít ke zpětvzetí návrhu), či zda rozhodne ve výroku ve prospěch účastníka (pak by odvolání účastníka nebylo možné, i přes nezákonný postup správního orgánu a případné vady odůvodnění rozhodnutí).

[9] Nahlédnutí do správního spisu a pořízení fotokopii je možností, jak předcházet sporům, které často zbytečně zatěžují nadřízené správní orgány a soudy. V případě stěžovatelů nebylo podstatné, zda mohou proti nezákonnosti brojit v budoucím rozhodnutí v meritu věci. Účelem nahlédnutí do spisu a pořízení fotokopie projektové dokumentace bylo mimo jiné i posouzení možnosti, zda je vůbec nutné proti meritornímu rozhodnutí brojit, či zda byl postup stavebního úřadu zákonný. Pokud by stavební úřad postupoval v souladu se zákonem, bylo naopak možné sporu předejít.

[10] Odmítnutí pořídit fotokopii projektové dokumentace je rozhodnutím, které má širší dopad než rozhodnutí procesní povahy. Tímto rozhodnutím správní orgán přímo zasahuje do práv a povinností účastníka a určuje, jakou možností kontroly bude účastník vůči postupu orgánu veřejné moci disponovat. Zkrácení práv účastníka řízení v takové intenzitě je zásadním zásahem, který se do sféry stěžovatelů a možností jejich dalšího postupu v řízení projeví mnohem více, než běžné rozhodnutí správního úřadu procesní povahy (např. přerušování řízení). Jestliže by nebylo usnesení o odmítnutí pořídit kopii projektové dokumentace přezkoumatelné ve správním soudnictví, nelze zaručit efektivní kontrolu činnosti veřejné správy účastníkem správního řízení, a to právě v okamžiku, kdy správní orgán shromažďuje podklady a formuluje svou vůli v rozhodnutí. Zcela mimo přezkum by pak zůstala činnost správních orgánů v situaci, kdy jejich postup neskončí meritorním rozhodnutím v neprospěch účastníka řízení.

[11] Přezkum zákonnosti postupu orgánu veřejné moci nemůže být podmíněn tím, jak bude orgán veřejné moci, ale i navrhovatel, v řízení dále postupovat. Lze si například představit situaci, kdy stavební úřad odmítne poskytnout spis účastníkovi k nahlédnutí a odmítne pořízení kopie projektové dokumentace, neboť si je vědom svého nesprávného postupu. Následně by po uplynutí dostatečné lhůty došlo ke zpětvzetí návrhu na zahájení řízení ze strany stavebníka. V takové situaci by pak nezákonný postup orgánu veřejné moci zůstal zcela bez možnosti přezkumu a stavebníkovi by nic nebránilo zahájit řízení nové, ve kterém by doufal v to, že účastníci již budou znechuceni a pasivní a nebudou mít zájem činnost veřejné moci kontrolovat.

IV. Vyjádření žalovaného

[12] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti předeslal, že v současnosti je u něj vedeno odvolací řízení, které zahájili stěžovatelé proti územnímu rozhodnutí ze dne 4. 3. 2019, č. j. MCBS/2019/0015239, sp. zn. 3200/MCBS/2017/0192966, jímž stavební úřad rozhodl o umístění stavby (tj. ve věci samé). Vzhledem ke skutečnosti, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 6. 3. 2019, žalovaný nemohl při svém rozhodování o odvolání v nyní projednávané věci aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 256/2017-48, č. 3926/2019 Sb. NSS. Při vydání rozhodnutí o odvolání žalovaný postupoval v souladu s ustálenou judikaturou Krajského soudu v Brně a k nyní podaným námitkám stěžovatelů, které odkazují na shora označený rozsudek, se tak nemůže vyjádřit. Žalovaný však upozorňuje, že obdobné námitky vztahující se k možnosti nahlížení a pořízení kopie projektové dokumentace stěžovatelé uplatnili rovněž v odvolání proti shora uvedenému meritornímu rozhodnutí o umístění stavby ze dne 4. 3. 2019. Tyto námitky tedy budou žalovaným vypořádány v rámci odvolacího správního řízení ve věci samé. Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelů zamítl.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Krajský soud žalobu stěžovatelů v projednávané věci odmítl. Prostřednictvím kasační stížnosti se proto nelze úspěšně domáhat přezkoumání merita žaloby, tj. otázky, zda je napadené rozhodnutí žalovaného o odepření pořízení kopie dokumentace ke stavbě ze správního spisu skutečně protizákonné.

[16] Stěžovatelé sice správně poukazují na skutečnost, že Nejvyšší správní soud v mezidobí roztržštěnou rozhodovací praxi krajských soudů k výkladu § 168 odst. 2 stavebního zákona sjednotil (srov. již shora zmiňovaný rozsudek ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 256/2017-48, č. 3926/2019 Sb. NSS, a dále z nedávné doby rozsudek ze dne 4. 6. 2020, č. j. 10 As 3/2019-48). Nejvyšší správní soud ve věci č. j. 2 As 256/2017-48 vyslovil mj. závěr, že stavební úřad nemůže automaticky poskytnutí dokumentace stavby odepřít. Musí posoudit, o jakou část dokumentace stavby se jedná a zda by jejím odepřením nebyla narušena spravedlivá rovnováha mezi právem žadatele na spravedlivý proces či na ochranu jeho hmotných základních práv (typicky práva vlastnit majetek podle čl. 11 Listiny) a právem pořizovatele dokumentace stavby či vlastníka stavby na vlastnictví dokumentace a na dispozici s ní.

[17] Předmětem řízení o kasační stížnosti však není vlastní pořizování kopie dokumentace stavby, nýbrž přípustnost soudního přezkumu za situace, kdy správní řízení ve věci umístění stavby nadále probíhá a dosud (podle informací vyplývajících z vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti) nebylo pravomocně skončeno. Řízení o umístění stavby, jehož jsou stěžovatelé účastníky, tedy probíhalo i v době, kdy stěžovatelé prostřednictvím svého zástupce podali žádost o pořízení kopie projektové dokumentace ke stavbě, jakož i v době, kdy o této žádosti správní orgány v projednávané věci pravomocně rozhodly. Pouze otázkou týkající se přípustnosti soudního přezkumu se tak Nejvyšší správní soud může v řízení o této kasační stížnosti zabývat.

[18] Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Z § 70 písm. c) s. ř. s. pak plyne, že ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

[19] Podle § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Správní orgán umožní jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem* (§ 38 odst. 2 správního řádu). S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části (§ 38 odst. 4 správního řádu). *Odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě* (§ 38 odst. 5 správního řádu).

[20] Podle § 168 odst. 2 stavebního řádu se vedení spisové služby a nahlížení do spisu řídí ustanoveními správního řádu a zvláštního právního předpisu (jímž dle legislativní poznámky je § 68 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů). *Kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas tobo, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká.* V odůvodněných případech lze usnesením

odepřít nahlížení do vybraných částí dokumentace u staveb důležitých pro obranu státu, staveb civilní ochrany a bezpečnosti, popřípadě z důvodů ochrany osob a jejich majetku.

[21] Ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 256/2017-48, šlo o situaci, kdy žalobkyně do správního spisu nahlížela poté, co skončilo řízení o odstranění stavby a řádnými opravnými prostředky již nebylo možné změnit výrok tohoto rozhodnutí. Žalobkyně tedy do spisu nahlížela po skončení řízení ve věci samé. Neměla tak možnost brojit žalobou proti konečnému rozhodnutí, a tudíž bylo napadené usnesení o odepření porřízení kopie části spisu (resp. rozhodnutí o odvolání) přezkoumatelné v rámci správního soudnictví. Žaloba proti tomuto usnesení byla tedy podle soudního řádu správního přípustná.

[22] Ve výše odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 3/2019-48 se naopak jednalo o soudní přezkum rozhodnutí o umístění stavby. Otázka, zda a v jakém rozsahu je účastník územního řízení oprávněn poříditi si kopii dokumentace stavby ze správního spisu, se tedy řešila v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o věci samé.

[23] Krajský soud správně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která pro přezkum rozhodnutí o odepření nahlížení do spisu dovodila níže citované právní závěry.

[24] Právo nahlížet do spisu trvá jak v průběhu řízení na prvním i druhém stupni, tak i v případě, kdy je řízení pravomocně ukončeno. V případě probíhajícího řízení lze považovat rozhodnutí správních orgánů vztahující se k právu účastníků řízení nahlížet do spisu za úkon, jímž se upravuje vedení řízení. Na taková rozhodnutí se vztahuje kompetenční výluka stanovená v § 70 písm. c) s. ř. s. a žaloba ve správním soudnictví není podle § 68 písm. e) s. ř. s. přípustná (srov. např. usnesení NSS ze dne 26. 6. 2003, č. j. 6 A 164/2002-8). Účastníku řízení je nahlížením do spisu dána možnost uplatnit další procesní práva, především právo vyjádřit se k dosud shromážděným důkazům či jiným podkladům pro rozhodnutí, případně navrhnout jejich doplnění, tedy mít možnost uplatňovat celý souhrn procesních práv, která mají zaručit vedení spravedlivého procesu, jak je garantován čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2010, č. j. 5 Afs 33/2009-43; ostatně ze stejné premisy vychází i shora citované rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 256/2017-48 a č. j. 10 As 3/2019-48, které se týkají výkladu § 168 odst. 2 stavebního zákona).

[25] Proti nezákonnému odepření vydání kopií ze spisu je účastník řízení oprávněn brojit žalobou proti konečnému rozhodnutí ve správním řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2010, č. j. 5 As 75/2009-78, či ze dne 20. 7. 2011, č. j. 1 Aps 1/2011-101). Účastníci správních řízení se tedy nemohou domoci samostatného přezkoumání rozhodnutí souvisejících s nahlížením do spisu. Za situace, kdy se domnívají, že jim bylo nahlížení do spisu odepřeno v rozporu se zákonem, mohou takové námitky (nezákonné odepření nahlížení do spisu či nezákonné znemožnění porřízení kopií) uplatnit v žalobě brojící proti rozhodnutí, jež bylo výsledkem tohoto řízení (tedy v řízení o tzv. hlavní žalobě). V rámci přezkumu finálního rozhodnutí pak soud posoudí, zda došlo k vadě řízení před správním orgánem, resp. zda tato vada mohla mít vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2011, č. j. 1 As 112/2011-100).

[26] Situace je odlišná v případě již ukončených řízení, či v případě výkonu práva na nahlížení do spisu osobami odlišnými od účastníků řízení. Zde se jedná o výkon samostatného procesního práva buď osoby odlišné od účastníka, nebo účastníka původního řízení ve fázi po ukončení řízení, o němž se rozhoduje v samostatném správním řízení. Není-li tu jiné řízení, než samotné řízení o žádosti osoby nahlédnout do spisu, nemůže být logicky usnesením o odepření nahlížení do spisu upravováno vedení neexistujícího řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2010, č. j.

5 As 75/2009-78, č. 2233/2011 Sb. NSS, a ze dne 21. 12. 2011, č. j. 1 As 112/2011-100). O takový případ se však v nyní projednávané situaci nejedná.

[27] V projednávané věci není sporu o tom, že stěžovatelé jsou účastníky územního řízení, v jehož rámci bylo vydáno napadené rozhodnutí o neumožnění pořízení kopií projektové dokumentace. Jak vyplývá z vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti, odvolací řízení, které zahájili stěžovatelé proti územnímu rozhodnutí ze dne 4. 3. 2019, č. j. MCBS/2019/0015239, sp. zn. 3200/MCBS/2017/0192966, jímž stavební úřad rozhodl o umístění stavby, nadále probíhá a nebylo pravomocně skončeno. Dle sdělení žalovaného obdobné námitky vztahující se k možnosti nahlížení a pořízení kopie projektové dokumentace stěžovatelé uplatnili rovněž v odvolání proti tomuto meritornímu rozhodnutí o umístění stavby.

[28] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že ve vztahu k rozhodnutím, která lze považovat za rozhodnutí upravující vedení řízení ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s., je třeba při zvažování aplikace výluky ze soudního přezkumu v každém individuálním případě vážít, zda byl úkon učiněn v průběhu řízení a zda bude mít adresát tohoto rozhodnutí možnost namítnout nezákonnost tohoto rozhodnutí v souvislosti s přezkumem konečného rozhodnutí. Pokud by nezákonnost rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, nikdy nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí konečného, potom je třeba podrobit soudnímu přezkumu „procesní“ rozhodnutí, jímž se zasahuje do základních lidských práv a svobod (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 7. 2008, č. j. 7 Afs 13/2007-54, č. 1720/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2015, č. j. 4 Afs 216/2014-32, č. 3197/2015 Sb. NSS).

[29] Jak již však výše zaznělo (viz zejména bod 24 rozsudku), proti nezákonnému odepření vydání kopií ze spisu je účastník řízení oprávněn brojit žalobou proti konečnému rozhodnutí ve správním řízení. Nejvyšší správní soud sice souhlasí se stěžovateli, že tento postup za všech okolností nezaručuje v každém jednotlivém případě zcela ideální a bezprostřední zjednání nápravy. Smysl kompetenčních výluk v § 70 s. ř. s., včetně výluky týkající se úkonů, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem [§ 70 písm. c) s. ř. s.], je však založen na systémovém hledisku. Účelem je zejména vyloučit situaci, kdy by se připuštěním samostatného soudního přezkumu o procesní otázce mohlo správní řízení ve věci samé značně prodloužit. V případě úkonů, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem má tedy správní soud možnost přezkoumat celý průběh řízení, včetně rozhodnutí, kterými se upravuje vedení řízení, až v rámci řízení o žalobě proti konečnému (meritornímu) správnímu rozhodnutí ve věci samé.

[30] Stěžovatelé namítají, že v případě nemožnosti samostatného soudního přezkumu ve věci odepření vydání kopií ze spisu by pak zcela mimo soudní přezkum zůstala činnost správních orgánů v situaci, kdy jejich postup neskončí meritorním rozhodnutím v neprospěch účastníka řízení. K této argumentaci však Nejvyšší správní soud podotýká, že ze soudního přezkumu jsou obecně vyloučeny situace, kdy žalobci souhlasí s výrokem rozhodnutí, ale nejsou spokojeni pouze s jeho odůvodněním. Soudy v rámci správního soudnictví nejsou povolány k tomu, aby takové rozhodnutí přezkoumávaly, a to jednak s ohledem na zásadu efektivity a jednak vzhledem ke kasačnímu principu správního soudnictví. Žaloba směřující jen proti důvodům rozhodnutí je tedy nepřijatelná vždy [§ 68 písm. d) s. ř. s.].

[31] S ohledem na vše shora uvedené krajský soud dospěl ke správnému závěru, že žalobou bylo v projednávané věci napadeno rozhodnutí procesní povahy, proti němuž žaloba není přípustná podle § 68 písm. e) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s. Věcné námitky související s neumožněním pořízení kopií projektové dokumentace budou moci stěžovatelé uplatnit proti meritornímu rozhodnutí vydanému v územním řízení, což ostatně podle vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti již učinili.

VI. Závěr a náklady řízení

[32] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[33] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelé nebyli v řízení o kasační stížnosti úspěšní, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. prosince 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu